

عنوان مقاله:

اثربخشی دوره آموزش گروهی امیددرمانی بر تاب آوری و سازگاری اجتماعی زنان معتاد بهبود یافته شهر شیراز

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی پژوهش در روانشناسی، مشاوره و علوم تربیتی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

سوسن زمانی - کارشناس ارشد روانشناسی کودکان استثنایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد فیروزآباد، گروه روانشناسی، فیروزآباد، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش: نقش زنان هم به عنوان مصرف کننده و هم به عنوان افراد در معرض خطر در بررسی اعتیاد به مواد مخدر انکار ناپذیر است. لذا هدف از انجام این مطالعه بررسی اثربخشی آموزش گروهی امیددرمانی بر تاب آوری و سازگاری اجتماعی زنان معتاد بهبود یافته شهر شیراز بود. روش بررسی: این پژوهش نیمه تجربی (پیش آزمون- پس آزمون با گروه کنترل) در سال 1397 انجام شد. 30 آزمودنی از زنان مذکور که داوطلب شرکت در برنامه آموزش گروهی امید درمانی بودند به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل قرار گرفتند (هر گروه 15 نفر). برنامه آموزش گروهی امیددرمانی طی 8 جلسه برای گروه آزمایش اجرا شد و گروه کنترل مداخله ای دریافت نکرد. سپس هر دو گروه مجدداً مقیاس تاب آوری RIS-CD کونور و دیویدسون، در زمینه تاب آوری و پرسشنامه سازگاری اجتماعی بل، در زمینه سازگاری اجتماعی را تکمیل نمودند. داده ها با روش تحلیل کواریانس چند متغیری و نرم افزار SPSS 22 تجزیه و تحلیل شدند. یافته ها: تحلیل داده ها نشان داد که آموزش گروهی امید درمانی بر تاب آوری و سازگاری اجتماعی زنان معتاد بهبود یافته موثر است. $[p > 0/05]$ به عبارتی دیگر با در نظر گرفتن مفروضه های تحلیل واریانس و مقدار شاخص اتا میتوان گفت 85/9 درصد تغییرات در تاب آوری و 76/4 درصد تغییرات در سازگاری اجتماعی ناشی از تاثیر آموزش امیددرمانی بوده است. نتیجه گیری: با توجه به معنادار بودن یافته های پژوهش میتوان گفت امیددرمانی با حفظ کردن عاطفه منفی در سطح پایین، فایده حمایتی برای افراد دارد و سبب بهبود سازگاران فرد میشود. لذا این روش درمانی به عنوان یکی از روشهای مهم در پیشگیری از عود مصرف مواد مخدر زنان بهبود یافته بسیار کاربردی است.

کلمات کلیدی:

زنان معتاد، امید درمانی، تاب آوری، سازگاری اجتماعی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/971657>

